

Predmet: Zoran Vukšić i dr. – Beli Manastir

Poslovni broj predmeta: K-PO₂ 45/2010

Glavni pretres: 12.12.2011.

Izveštaj: Laza Lazarević, posmatrač FHP-a

Ispitivanje svedoka Željka Milovanovića¹

Svedok je 1991. godine živeo u Belom Manastiru. Poznaje optužene iz viđenja, ali se nije družio sa njima. Sa optuženima Bertićem i Strigićem je bio u specijalnoj jedinici kojom je komandovao Milan Jarić. Ne seća se da je optuženi Vukšić bio pripadnik te jedinice. Zajedno sa ostalim pripadnicima specijalne jedinice, učestvovao je u napadu na Kozarac. Ne seća se da li su i optuženi Strigić i Bertić bili u toj akciji. Tog dana nije bilo borbi, niti pucnjave i, koliko je njemu poznato, niko nije ranjen tokom akcije. Prostorije za zadržavanje u zgradi SUP-a Beli Manastir su se nalazile u podrumu pored prostorije gde je zaduživao oružje i opremu. Viđao je da su u tim prostorijama zadržavana lica, ali nije video ni čuo da su tučeni i maltretirani. Nije čuo da su ta lica pevala srpske pesme. O ubistvu Adama Barića i ranjavanju njegove supruge Ane je čuo, ali nema saznanja kako se desilo to ubistvo, niti ko je mogući počinitelj. Članove porodice Čičak nije poznao. Jednom je u čekaonici stanice policije video četiri nepoznata muškarca i pitao dežurnog ko su ti ljudi, na šta mu je on odgovorio da su to Čičkovi. Čuo je da su odvedeni negde na razmenu, ali mu nije bilo poznato da su ubijeni. O njihovom ubistvu je saznao tek kasnije.

Komentar:

Prilikom ulaska u sudnicu, kao i tokom svedočenja, svedok se stalno smejavao. Njegovo svedočenje i njegovo ponašanje u sudnici su odavali utisak neiskrenosti. Izbegavao je da okrivljuje optužene za zločine koji im se stavljaju na teret. Za optuženog Vukšića je izjavio da se ne seća da ga je viđao u uniformi i sa oružjem, što je u suprotnosti sa izjavama svih do sad saslušanih svedoka, pa čak i sa odbranom samog Vukšića. Po izlasku iz sudnice se pozdravio sa svim optuženima i napustio sudnicu smejući se.

Ispitivanje svedoka Milenka Ackete

Zaposlio se u SUP-u Beli Manastir 23.09.1991. godine u odeljenju za granične poslove. Bio je raspoređen na graničnom prelazu Kneževu. Stanovao je u jednoj kući u Belom Manastiru blizu kuće optuženog Vukšića, koga je tada i upoznao. Ostale optužene poznaje iz viđenja. Nema saznanja o maltretiranju pritvorenih lica u prostorijama za zadržavanje jer je on do zgrade SUP-a dolazio ujutru da uzme auto, nakon čega bi odlazio na granični prelaz bez zadržavanja u stanici policije. O napadu na Kozarac nema saznanja jer se taj događaj desio pre nego što je on počeo da radi u SUP-u Beli Manastir. O ubistvima članova porodice Čičak, kao i ubistvu Adama Barića i ranjavanju njegove supruge, ne može da se izjasni jer nije poznao lokalno stanovništvo. Od kolega je čuo za neka ubistva, ali se ne seća imena žrtava.

Komentar:

Svedok se prilikom izlaska iz sudnice srdačno pozdravio sa optuženim Vukšićem.

---

¹ Željko Milovanović zvan *Gavra*, bivši pripadnik JSO-a, osuđen je u Srbiji za nekoliko razbojništva. Pred Županijskim sudom u Zagrebu je kao neposredni izvršilac ubistva Ive Pukanića i Nike Franjića osuđen na 40 godina zatvora. Trenutno se nalazi u pritvoru i protiv njega se pred Posebnim odeljenjem Višeg suda u Beogradu vodi postupak za ubistvo Ive Pukanića i Nike Franjića gde je optužen zajedno sa Sretenom Jocićem zvanim *Joca Amsterdam* i Milenkom Kuzmanovićem zvanim *Mića*.

Ispitivanje svedoka Radoslava Prokića

Svedok je tokom 1991. godine bio pripadnik TO, na mestu zamenika komandanta za Baranju. Poznaje optužene. O akcijama policije nije znao ništa jer su vojska i policija bile odvojene. Seća se napada na Kozarac jer je u njemu i sâm učestvovao. Nije čuo da je neko ranjen u akciji. Zna da je Zoran Madžarac bio u zavadi sa nekim od muškaraca iz porodice Čičak, ali o njihovom ubistvu ne zna ništa. Posle rata, saznao je da se protiv njega i jednog broja lica iz Baranje pred hrvatskim sudovima vode postupci za ratne zločine. Kada je 2001. godine sreo optuženog Vukšića, rekao mu je da je on optužen za ubistvo članova porodice Čičak. Optuženi Vukšić nije hteo da to komentariše. O ostalim događajima iz optužnice nema saznanja.

Ispitivanje svedoka Pera Vukanovića

Svedok je u septembru 1991. godine kao civil zarobljen u Osijeku od strane hrvatskih vlasti. Posle mesec dana je razmenjen i vratio se u Karanac, gde je živeo. U istom selu su živeli članovi porodice Čičak. Kada se desilo njihovo ubistvo, on se nalazio u pritvoru u Osijeku, a o tom ubistvu je čuo kasnije. Jednom prilikom je bio u kafani sa optuženim Vukšićem i još nekim ljudima. Tada je upitao optuženog Vukšića kako mu je ruka, na šta mu je ovaj odgovorio *Isprobana je*, pritom pokazujući rukom prema vratu. Tada je zaključio da je optuženi Vukšić zaklao nekog, ali nije znao o kome se radi. Kasnije je od optuženog Strigića saznao za ubistvo članova porodice Čičak. On mu je rekao da je sa optuženim Vukšićem i Bertićem, kao i Zoranom Madžarcom, *maricom* odvezao Čičkove do mesta gde su ih optuženi Vukšić i Madžarac likvidirali. Takođe ga je obavestio da je 1992. godine ceo slučaj prijavio vojsci. O ostalim slučajevima iz optužnice nema saznanja.

Komentar:

Svedok je kao primer uzorne ličnosti optuženog Strigića, naveo da je optuženi jednog zarobljenog pripadnika hrvatskog MUP-a spasao od nekih policajaca i pustio ga da ide. Takođe je pomenuo i slučaj jedne mađarske porodice, kojoj je optuženi Strigić pomogao da napuste Beli Manastir i sklone se u Mađarsku.